

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 21.

Utgitt 30 mai.

1921

Skrivelse fra Justisdepartementet

26 mai. ✓

av 26 mai,

hvorved under henvisning til § 11 i de av departementet med rundskrivelse av 13. januar d. å. utsendte regler av samme dag meddeles, at Haugesund verne- og forsorgsforening (omfattende Haugesund by og Karmsund sorenskriveri, formann politimester Myhrdal, Haugesund, med underavdeling i Koper- vik under ledelse av sogneprest Solheim) har erklært sig be- redt til å utøve det i straffelovens § 52—53 omhandlede til- syn med lovovertrædere samt foreta den undersøkelse, som er omhandlet i Justisdepartementets regler.

Lov

27 mai. ✓

Nr. 1.

om utvidelse av kjøpstaden Bergens grenser.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vittetlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 12 mai 1921 sålydende:

§ 1. Fra 1. juli 1921 skal kjøpstaden Bergens grenser un- dergå følgende forandring:

Fra den nuværende bygrense ved Puddefjorden, beskrevet i opgangsforretning, tinglest 15 september 1916, går den nye grense nordvestlig langs Puddefjorden til utløpet av en elv, som danner skillet mellom gårdene Gyldenpris og Frydenbø, derfra sydvestlig efter nevnte grenseelv mot Frydenbø inntil det nord- vestlige hjørne av Gyldenpris innmark, går derpå i sydøstlig ret- ning fremdeles langs grensen mot Frydenbø og efter et sten-

27 mai. gjerde til det sydøstlige hjørne av Frydenbø, hvorfra linjen går
Nr. 1. i sydvestlig retning langs grensen mellem Gyldenpris utmark og Frydenbø, i det vesentlige langs et stengjerde til grensen mot Nyegården, hvorfra den i sydlig retning følgende grensen mot Nyegården går til «Klausstenen», en stor hjørnestein med innhugget x i Fana grense. Herfra går linjen, som er grenselinje mot Fana, i nordøstlig retning til den nuværende bygrense i et punkt i samme, merket VI, hvilket er beskrevet i nevnte opgangsforretning, tinglest 15 september 1916.

§ 2. Den grenselinje, som er beskrevet i § 1, blir på statskassens bekostning å opgå og utvise ved grensestener ved en åstedsforretning, som holdes av personer, som Kongen opnevner hertil. Åstedsforretningen skal stadfestes av Kongen.

§ 3. De deler av Laksevåg herred, som ifølge § 1 henlegges til kjøpstaden Bergen, skal fra den 1 juli 1921 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dog skal dette ikke ha nogen virkning på den odel, som den 30 juni 1921 måtte hvile på jord, som efter denne lov overføres fra landet til kjøpstaden.

§ 4. De personer, som den 1 juli 1921 er bosatt på de strekninger, som ifølge § 1 henlegges til kjøpstaden Bergen, skal med hensyn til erhvervelse og utøvelse av stemmerett i medhold av byformannskapsloven anses, som om de hadde vært bosatt i kjøpstaden i den tid, de har bodd i disse strekninger.

§ 5. De personer, som den 1 januar 1921 hadde bopel innen de strekninger, som ifølge § 1 overføres til kjøpstaden Bergen, anses fra den 1 juli 1921 med hensyn til skatteplikt som hørende under kjøpstaden og blir å iligne kommuneskatter i likhet med dens andre innbyggere.

§ 6. De i Laksevåg herred hjemstavnsherbertigede personer, som den 1 juli 1921 bor eller — om de da er flyttet fra herredet — har hatt sin siste bolig i herredet innen de strekninger av dette, som henlegges til kjøpstaden, skal ha sin fattighjemstavn i kjøpstaden, hvis de flyttet til disse strekninger før den 1 juli 1920.

Ved siden av denne forskrift skal dog de lovbud, som tillegger hustruen mannens, mannen hustruens og barnene foreldrenes hjemstavn, anvendes, hvis mannen, hustruen eller foreldrene er ilive, når de omhandlede strekninger overføres til Bergen.

§ 7. De personer, som på den tid de i denne lov omhandlede strekninger overgår til kjøpstaden Bergen driver kjøpmannshandel på disse strekninger i medhold av gjeldende lovgivning, skal fremdeles ha rett til å fortsette den av dem drevne næring med de samme rettigheter og forpliktelser som byens øvrige kjøpmenn. Dog skal de, som har begynt næringen efter

den 1 juli 1920, være pliktige til å betale til Bergen børskasse 27 mai.
den avgift, som ved børslovgivningen er pålagt enhver kjøp- Nr. 1.
mann på stedet ved løsning av handelsbrev.

De personer, som i medhold av den gjeldende lovgivning fra den 1 juli 1920 har drevet håndverk på de nevnte strekninger, skal ha rett til å fortsette den av dem drevne næring.

De næringsdrivende, som omhandles i denne paragraf, må melde sig for magistraten i Bergen innen den 1 juli 1921 for å kunne nyte de rettigheter, som herved tillegges dem.

§ 8. Lov om bygningsveset i Bergen av 19 april 1899 skal fra 1 juli 1921 i sin helhet være gjeldende for de strekninger, som ved denne lov innlemmes i Bergen.

§ 9. Bygninger på de strekninger, som ved denne lov innlemmes i Bergen, nyter ikke godt av den nedsettelse i brandkontingenten, som i medhold av lovgivningen om Norges Brandkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen det eldre byområde. Hvorvidt og i hvilken utstrekning nogen sådan nedsettelse i tilfelle skal tilstås nogen del av bebyggelsen på de innlemmede strekninger bestemmes efter de regler, som inneholdes i lovgivningen om Norges Brandkasse.

§ 10. Ved skjønn avgitt av tre personer, som bor utenfor de interesserte kommuner og hvorav fylkesmannen i Bergen og Hordaland opnevner to og Justisdepartementet en, avgjøres hvor stor erstatning Bergen kommune skal yde Laksevåg herredskommune og sognekommune og Laksevåg bygningskommune for inntektstap, som de nevnte kommuner antas å lide ved, at de i § 1 omhandlede strekninger av Laksevåg overføres til kjøpstaden. Likeledes fastsettes ved nevnte skjønn en rimelig erstatning for vannledninger, hydranter og annet materiell, som ved innlemmelsen av ovennevnte strøk overgår til og benyttes av Bergen. Skjønnsansettelsen vedkommende vannledningene m. v. bygges på de i sin tid medgatte anleggsutgifter, og der skal tas hensyn til almindelig amortisasjon av anleggsutgiftene.

Justisdepartementet gir de nærmere regler for avholdelsen av skjønnet. Utgiftene ved skjønnet, hvis avgjørelse er endelig, fastsettes av Justisdepartementet og fordeles av dette på de interesserte kommuner.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slot den 27 mai 1921.

Haakon.
(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

27 mai.

Nr. 2.

Lov

inneltoldende forandringer i lov om patenter av 2 juli 1910 med tilleggslav av 28 mars 1919.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 12 mai 1921 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i lov om patenter av 2 juli 1910 med tilleggslav av 28 mars 1919 skal herefter lyde således:

§ 9. Hvis en patentlaver efter forløpet av tre år fra patentets utferdigelse ikke selv eller gjennom andre i rimelig omfang har bragt opfinnelsen til utførelse innen riket, er han pliktig til på forlangende å gi andre tillatelse til mot vederlag å bruke opfinnelsen for sin virksomhet (licens).

Likeledes er innehaveren av et eldre patent, når tre år er forløpet fra dets utferdigelse, pliktig til mot vederlag å gi lignende adgang til å bruke patentet til den, som har et senere patent på en opfinnelse, der er av særlig viktighet for industrien, men som ikke kan tilgodegjøres uten bruk av det eldre patent. Innehaveren av dette har, når sådan adgang er innrømmet, på sin side rett til mot vederlag å bruke den senere patenterte opfinnelse.

Hvorvidt villkårene for å opnå adgang til å bruke en annens patent efter nærværende paragraf foreligger, avgjøres i tilfelle av styrets annen avdeling. Den, som innbringer saken, har derfor å svare en avgift av kr. 50,00. Styrets avgjørelse kan, innen utløpet av tre måneder fra den er truffet, undergis domstolens prøvelse, forsåvidt gjelder spørsmålet om den forståelse av loven, som ligger til grunn for avgjørelsen, jfr. § 42.

Nærværende paragraf gjelder ikke patenter, som tilhører det offentlige.

Kongen kan under forutsetning av gjensidighet slutte overenskomst med fremmede stater om, at følgene av manglende utøvelse av opfinnelsen her i riket ikke skal inntre.

§ 10. Det patentlaveren ifølge §§ 8 og 9 tilkommende vederlag fastsettes i mangel av mindelig overenskomst ved skjønn av uvillige menn.

Settes vederlaget til en sum en gang for alle, skal det utres, føreenn opfinnelsen tas i bruk.

Settes det til en avgift, skal skjønnsretten på patentlaverens forlangende tillike treffe avgjørelse om, til hvilke terminer denne skal svares, samt fastsette den sikkerhet, som bør stilles for, at avgiften riktig innkommer.

Hvis partene derom er enige, kan de heromhandlede spørsmål om vederlag med endelig virkning avgjøres av styrets annen avdeling. Den, som innbringer saken, har derfor å svare en avgift av kr. 150,00. 27 mai. Nr. 2.

Den ved skjønn eller av styret fastsatte avgift kan inn- drives ved utpantning.

§ 16. Patentet kan ved dom kjennes helt eller delvis ugyldig, når det efter forskriftene i §§ 1 og 2 enten aldeles ikke eller kun i mindre omfang burde ha vært meddelt, eller oppfinnelsen helt eller delvis er gjenstand for patent, som er meddelt en tidligere patentsøker eller nogen, som er å regne for tidligere patentsøker (jfr. §§ 45 og 46).

Når såvel patenthaveren som den, der angriper hans patent, derom er enige, kan det heromhandlede spørsmål forlanges endelig avgjort av styrets annen avdeling. Herfor svares en avgift av kr. 150,00.

§ 18. Patentkravet skal omfatte og ledsages av:

1. et til styret stilet forlangende, hvori meddeles oppfinnelsens gjenstand og patentsøkerens navn, stilling og bopel,
2. fremstilling av oppfinnelsen i to eksemplarer,
3. de til fremstillingens forståelse nødvendige tegninger i to eksemplarer, samt efter omstendighetene også modeller, prøver m. v.,
4. forsåvidt fullmektig er opgitt, en av denne vedtatt fullmakt,
5. kr 30,00 som avgift.

§ 26. Tilfredsstiller patentkravet de gitte forskrifter, og det efter stedfunnen granskning ikke finnes utelukket, at patent kan gis, treffes avgjørelse om, at kravet med bilag skal utlegges til almindelig eftersyn. I motsatt fall avvises kravet.

Patentsøkeren underrettes om avgjørelsen.

Avgjøres det, at utlegning skal finne sted, skal patentsøkeren innen utlegningstidens utløp svare en avgift av kr. 50,00, som tilbakegis ham, hvis patent ikke utstedes.

Patentsøkeren kan fordre utlegningen utsatt i et tidsrum av seks måneder fra avgjørelsesdagen.

§ 31. Patentsøkeren eller den, som har nedlagt innsigelse mot, at patentet gis, kan fordre enhver avgjørelse, som er gått ham imot, undergitt fornyet avgjørelse av styret (annen avdeling).

Forlangendet herom må være inngitt innen to måneder fra den dag, melding om avgjørelsen blev tilstillet ham fra styret.

Herfor svares en avgift av kr. 50,00. Hvis denne ikke er innkommet innen fristens utløp, regnes forlangendet som ikke fremsatt.

Av forlangendet med bilag skal følge minst én gjenpart.

Styret gir straks enhver motpart melding om det fremsatte

27. mai. forlangende om fornyet avgjørelse og tilstiller ham dette med
 Nr. 2. bilag i gjenpart, idet han samtidig oppfordres til å uttale sig
 innen en fastsatt frist. Derefter treffer styret forføining til
 sakens videre fremme til avgjørelse efter de derom gjeldende
 forskrifter.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1921.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slot den 27 mai 1921.

Haakon.

(L. S.)

Otto B. Halvorsen.

H. S. Først.

Lov

27. mai.
 Nr. 3.

**inneholdende forandringer i lov om varemerker og om
 utilbørlige varekjennetegn og forretningsnavn av 2 juli
 1910 med tilleggslov av 28 mars 1919.**

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 12 mai
 1921 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i lov om varemerker og om utilbør-
 lige varekjennetegn og forretningsnavn av 2 juli 1910 med til-
 leggslov av 28 mars 1919 skal herefter lyde således:

§ 9. Registreringen kan ved dom kjennes ugyldig, for-
 såvidt vilkårene for varemerkevernet efter forskriftene i §§ 1,
 2 og 3, jfr. også § 30, 2, b og § 31, ikke foreligger.

Søksmål kan reises av enhver, som deri har interesse, for-
 såvidt vedkommer søksmål efter §§ 1 og 2, også av styret.

Når såvel merke-innehaveren som den, der angriper hans
 merke, derom er enige, kan spørsmålet om registrerings-
 gyldighet forlanges endelig avgjort av styrets annen avdeling.
 Herfor svares en avgift av kr. 150,00.

Styrets annen avdeling kan, når den finner, at vilkårene
 for varemerkevern åpenbart ikke har vært eller lenger er til-
 stede, treffe avgjørelse om, at registreringen er ugyldig, når
 merke-innehaveren ikke nedlegger innsigelse derimot. Sådan

innsigelse må være innkommet senest innen tre måneder, etterat styret har sendt ham melding om, at det akter å treffe avgjørelse om, at registreringen er ugyldig, med opplysning om grunnen hertil. 27 mai. Nr. 3.

§ 12. Krav om fornyelse skal omfatte hvad der er foreskrevet i foregående paragrafs post 1 og 2 og være ledsaget av en avgift av kr. 40,00 for fornyelse i en klasse samt av kr. 10,00 for hver ytterligere klasse innen hvilken fornyelse ønskes.

Mot tillegg i avgiften av i det hele kr. 10,00 kan fornyelseskravet inngis inntil tre måneder efter utgangen av den løpende termin.

Er kravet ikke innkommet ved utgangen av den løpende termin, varsler styret merkets innehaver; undlatelse herav medfører dog intet ansvar.

§ 17. Den søkende kan forlange en stedfunnet nektelse av registrering undergitt fornyet avgjørelse av styret (annen avdeling).

Forlangendet herom må være inngitt innen to måneder fra den dag, melding om avgjørelsen blev tilstillet ham fra styret.

Herfor svares en avgift av kr. 50,00. Hvis denne ikke er innkommet innen fristens utløp, regnes forlangendet som ikke fremsatt.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1921.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slot den 27 mai 1921.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

Lov

inneholdende forandringer i lov om mønstre av 2 juli 1910. 27 mai. Nr. 4.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 12 mai 1921, sålydende:

I.

Følgende paragrafer i lov om mønstre av 2 juli 1910 skal herefter lyde således:

§ 7.

27 mai.
Nr. 4.

For registrering betales følgende avgift: for det første treårige tidsrum kr. 10,00, for det annet kr. 15,00, for det tredje kr. 20,00, for det fjerde kr. 25,00 og for det femte kr. 30,00. Ved forlengelse av det treårige vern kan avgiften eftersendes i løpet av tre måneder fra det tidligere tidsrums utløp mot et tillegg av kr. 5,00; avgiften er å anse som innkommet i rette tid, hvis den innen denne tid er innlevert til en innenriks postanstalt til forsendelse til styret. Er avgiften for et følgende tidsrum ikke innkommet ved utløpet av det tidligere, varsler styret mønstrets innehaver; undlatelse herav medfører dog intet ansvar.

§ 11.

Registreringen er i følgende tilfelle uten rettsvirkning:

1. hvis vilkårene for opnåelse av mønstervernet efter forskriftene i §§ 1 og 2 ikke foreligger,
2. hvis mønstret allerede er vernet for nogen, som tidligere har inngitt krav om mønstervern, eller for nogen, som er å regne like med den, som har gjort dette (jfr. §§ 32 og 33),
3. hvis mønstret strider mot lov eller er egnet til å vekke forargelse.

Registreringen kan i disse tilfelle ved dom kjennes ugyldig. Søksmål kan reises av styret og forøvrig av enhver, som deri har interesse.

Når såvel mønstrets innehaver som den, der angriper hans mønsterrett, derom er enige, kan spørsmålet om registreringens gyldighet forlanges endelig avgjort av styrets annen avdeling. Herfor svares en avgift av kr. 150,00. Styrets annen avdeling kan derhos, når den finner, at registreringen åpenbart er uten rettsvirkning, treffe avgjørelse om, at registreringen er ugyldig, når mønstrets innehaver ikke nedlegger innsigelse derimot. Sådanne innsigelser må være innkommet senest innen tre måneder, efterat styret har sendt ham melding om, at det akter å treffe avgjørelse om, at registreringen er ugyldig, med opplysning om grunnen dertil.

§ 19.

Den sökende kan forlange en stedfunnet nektelse av registrering eller utslettelse av registret (§ 18) undergitt fornyet avgjørelse av styret (annen avdeling).

Forlangendet herom må være inngitt innen to måneder fra den dag, melding om avgjørelsen blev ham tilstillet fra styret.

Herfor svares en avgift av kr. 25,00. Hvis denne ikke er innkommet innen fristens utløp, regnes forlangendet som ikke fremsatt.

II.

✓ 27 mai.

Nr. 4.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1921.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 27 mai 1921.

Haakon.

(L. S.)

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

Kongelig resolusjon

✓ 27 mai. ✓

av 27 mai.

Forskrifter for inngivelse av krav på patent, varemerke- og mønstervern, fastsatt ved kongelig resolusjon av 31 desember 1910, forandres—, således at efternevnte §er i forskriftene kommer til å lyde:

Utkast til forandringer i

I.

Forskrifter for inngivelse av patentkrav m. v.

§ 18. For innførelse i patentregistret og kunngjørelse svares nedenanførte avgifter:

- a. For endringer med hensyn til patenthaverens person kr. 20,00
- b. For endringer med hensyn til hans fullmektigs person » 5,00
- c. For anmerkning om erhvervet benyttelsesrett (licens) » 20,00

§ 19.

- For meddelelse av bekreftet utskrift av patentregistret betales kr. 10,00
- For ubekreftet gjenpart av patentkravets fremstilling (jfr. patentlovens § 35) betales » 2,00
- pr. maskinskrevet folioside (ca. 28 linjer).
- For ubekreftet blåkopi av patentkravets tegninger på kalkerlerret (jfr. patentlovens § 35) betales for blad » 1,00
- For bekreftelse av foreliggende gjenpart av patentkrav med eller uten tegning betales » 10,00

27 mai. For bekreftelse av trykte norske patentskrifter betales kr. 10,00

Ved inngivelse av skriftlig meddelelse angående
endringer eller tilføielser (jfr. patentlovens § 21)
betales » 5,00

II.

Forskrifter for inngivelse av krav på varemerke-
vern m. v.

§ 14. For innførelse i varemerkeregistret og kunngjørelse
svares nedenanførte avgifter:

- a. For endringer med hensyn til innehaverens
person kr. 20,00
- b. For endringer med hensyn til han fullmektigs
person » 5,00

§ 15. Der betales for meddelelse av bekreftet utskrift av
varemerkeregistret kr. 10,00 og av varemerkekravet (jfr. vare-
merkelovens § 21) likeledes kr. 10,00.

III.

Forskrifter for inngivelse av krav på mønstervern
m. v.

§ 13. For innførelse i mønsterregistret svares nedenanførte av-
gifter:

- a. For endringer med hensyn til innehaverens
person kr. 10,00
- b. For endringer med hensyn til hans fullmektigs
person » 2,00
- c. For anmerkning om erhvervet adgang til å bruke
mønstret (licens) » 10,00

§ 14. Der betales for meddelelse av bekreftet utskrift av
mønsterregistret kr. 10,00 og av mønsterkravet (jfr. mønster-
lovens § 24) likeledes kr. 10,00.

Lov

om forlenget gyldighet av midlertidig lov av 21 mai 1920
om forandring i loven om statskontroll med skibes
sjødyktighet.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 20 mai
1921 sålydende:

27 mai.
Nr 5.

Midlertidig lov av 21 mai 1920 inneholdende forandring i midlertidig lov av 21 juli 1916 angående forandring i lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903 med tilleggslov av 18 september 1909 forblir gjeldende inntil videre for seilskibes vedkommende, dog ikke lengere enn til 21 mai 1922.

II

Denne lov trer i kraft den 21 mai 1921.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 27 mai 1921.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

Lov

om forandring i lov av 6. juni 1891 om hærens utrederkvarterer.

27 mai.
Nr. 6.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 12 mai 1921 sålydende:

§ 14 i lov av 6. juni 1891 om hærens utrederkvarterer skal herefter lyde således:

Dersom en chef er hindret fra å utføre nogen forretning, som påhviler ham efter nærværende lov, utføres den av en annen dertil beordret befalingsmann.

En annen befalingsmann enn chefen kan også ellers utføre forretningen, når det vil medføre uforholdsmessig ulempe eller utgift i forhold til forretningens betydning, at chefen selv utfører den. Nærmere bestemmelser herom gis av vedkommende regjeringsdepartement.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 27 mai 1921.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

1921

— 310 —

✓ 27 mai. ✓

Kongelig kunngjørelse

om bemyndigelse for Finans- og Tolldepartementet til å utferdige partialobligasjoner for det innenlandske
6 1/2 pct. rentebærende statslån av 1921.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Med hjemmel av Stortingets beslutning av 15 desember 1920 har Vi under 7 januar 1921 bemyndiget Vårt Finans- og Tolldepartement til å opta lån for statskassens regning.

Da Vårt Finans- og Tolldepartement i medhold av den således gitte bemyndigelse i inneværende år har optatt et innenlandsk 6 1/2 pct. rentebærende statslån å tilbakebetale i løpet av 30 år,

bemyndiger Vi herved, i overensstemmelse med den i Vårt statsråd idag fattede beslutning, Vårt Finans- og Tolldepartement til på den norske statskasses vegne for lånets beløp 50 millioner kroner å utstede obligasjoner lydende på ihendehaveren og bærende 6 1/2 pct. årlig rente fra 1 april 1921 å regne.

Gitt på Kristiania slott den 27 mai 1921.

Under Vår hånd og rikets segl.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

H. S. Fürst.

✓ 27 mai. ✓

Kongelig resolusjon

av 27 mai.

Den av herredstyret for Tyristrand herred i Buskerud fylke den 22 april 1921 vedtatte beslutning til vedtekt om salg av tobakk til barn m. v. stadfestes — med en enkelt forandring — i henhold til lov av 19 april 1899 om beskyttelse av barn mot bruk av tobakk.

Den stadfestede vedtekt er sålydende:

Det er forbudt innen Tyristrand herred til barn under 15 år å selge tobakk i nogensomhelst form, å kjøpe tobakk i nogensomhelst form, eller overlate dem sådant til foræring, til låns, i bytte, eller som godtgjørelse for utført tjeneste.

Overtredelse av denne vedtekt straffes med bøter efter loven.

1921

Kongelig resolusjon

27 mai. ✓

av 27 mai.

1. Raufoss Patronfabrikk tillates med hjemmel i arbeiderbeskyttelsesloven av 11 juli 1919 avsnitt III B første ledd i 1921 å bruke en almindelig arbeidstid av inntil 10 timer daglig, dog ikke over 54 timer ukentlig, forsåvidt angår driften ved Lerudmyren og Rosethmyren Torvfabrikker.
2. Raufoss Patronfabrikk tillates i 1921 å bruke nattarbeide ved Lerudmyren og Rosethmyren Torvfabrikker på betingelse av, at arbeidstiden for nattskiftet ikke overstiger 8 timer eller 48 timer om uken, og at der til nattarbeide ikke anvendes arbeidere under 18 år.

Kongelig resolusjon

27 mai. ✓

av 27 mai.

I henhold til § 5, 1ste pasus, i lov om kommunale slaktehus, kjøttkontroll m. v. av 27 juni 1892 (med tilleggslover) meddeles approbasjon — gjeldende fra 1 juli 1921 og inntil videre — på den av Bergen bystyre i møte den 2 mai 1921 fattede beslutning om forandrede avgifter for benyttelse av Bergen kommunale slaktehus.

De endrede avgifter er sålydende:

Slaktehallerne:

for slaktning av storfe	kr. 3,00
» » » ungfø	» 1,50
» » » småfe	» 0,50
» » » hest	» 3,00
» » » syn	» 3,00

Handelsfjøsset:

for slakning av stor- og ungfø	kr. 0,50
» » » småfe	» 0,20
» » » svin	» 0,50
» » » slaktehest	» 2,00
» » » handelshest	» 2,50

alt pr. døgn eller del av døgn.

Kongelig resolusjon

27 mai. ✓

av 27 mai.

I medhold av lov om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2net punktum, meddeles

✓ 27. mai. approbasjon på en av Fjelberg herredsstyre i Hordaland fylke under 25 april 1921 fattet beslutning, hvorved bestemmes, at hund, som i Fjelberg herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet eller, innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

✓ 27. mai.

Kongelig resolusjon

av 27. mai.

I medhold av lov om utskiftning m. v. av 13 mars 1882, jfr. tilleggslov av 5 desember 1917 § 16, 3 ledd, tillates vedkommende rekvirenter å la berammelsen av ny sesjon i en under 2 november 1920 påbegynt offentlig uskiftningsforretning over et skogfellellskap under gårdene Halset og Gorset m. fl. gårder i Soknedal herred, Sør-Trøndelag fylke, kunngjøre for vedkommende eiere, bruksberettigede og naboer på den for innkallelse til storskifte i lovens § 107 foreskrevne måte og med den der foreskrevne varselsfrist.

✓ 27. mai.

Kongelig resolusjon

av 27. mai.

I henhold til § 89 i bygningsloven av 27 juli 1896 approberes Nøtterøy herredstyes beslutning av 21 april 1921 angående forskrifter for bygnings- og reguleringsvesenet i det bygningsloven underlagte strøk av nevnte herred («Nøtterøy høveby») med de i Arbeidsdepartementets foredrag nevnte forandringer, hvorefter forskriftene blir sålydende:

1. Den del av Nøtterøy, der i henhold til kongelig resolusjon av 14 januar 1921 er underlagt den almindelige bygningslov av 27 juli 1896, skal herefter betegnes «Nøtterøy Haveby».
2. Forinnen deling av eiendom finner sted, skal anmeldelse herom innsendes til reguleringskommisjonen og dennes samtykke til delingen erhverves. Anmeldelsen skal inneholde opgave over den omtrentlige størrelse såvel av hovedbøllet som av den eller de parceller, der aktes utskilt, samt opplysning om delelinjens avstand fra de opførte bygninger.

Reguleringskommisjonen kan, om den finner det fornødent, 27 mai. kræve sig forelagt kart og delingsplan samt opplysning om den til parsellen projekterte adkomstvei.

Ingen skylddelingsforretning maa tillates avhjemlet, medmindre reguleringskommisjonens skriftlige samtykke til delingen forevises i retten.

3. Herredstyret fastsetter, i hvilke strøk der skal være tettbebyggelse. Bygningene skal her legges helt ut til regulert gatelinje. Ellers skal der overalt være åpen (villamesig) bebyggelse. Herfra kan reguleringskommisjonen dispensere.

4. I det åpne (villamessige) strøk må, såfremt reguleringskommisjonen ikke anderledes bestemmer, enhver bygning opføres i minst følgende avstander:

Fra nabo 6 meter.

Fra regulert gatelinje 10 meter.

Disse avstander regnes fra bygningens mest fremspringende del, medmindre bygningskommisjonen finner en annen beregningsmåte nødvendig.

Den ubebyggede del av eiendommen skal holdes i sådan stand, som reguleringskommisjonen finner det nødvendig av hensyn til de omboende. Lagring av nogenslags her er ikke tillatt.

5. I Nøtterøy haveby tillates ikke, uten reguleringskommisjonens samtykke, opført fabrikk eller annet industrielt anlegg, likeså litt som verkstedlokaler, bakerier, større hønserier, forlystelses- eller bevertningslokaler, sådanne anlegg som omhandles i bygningsloven av 27/7 1896 §§ 68 og 70 eller andre anlegg, som efter reguleringskommisjonens skjønn, vil kunne medføre ulempe eller virke skjæmmende for strøket.

Gjenopførelse av avbrendte anlegg av ovenstående slags betraktes som nytt anlegg, når det ikke er påbegynt gjenopført innen ett år, dog må sådant nytt anlegg ikke være vesentlig større en det avbrente.

6. I det åpne strøk tillates ikke opført bygning på over 2 etasjer, og i de tettbyggede deler ikke over 2 etasjes tregårder og 3 etasjes murgårder.

Over den øverste tillatte etasje må ikke, uten bygningskommisjonens tillatelse, anbringes ildsted, ei heller innres rum til varig opphold for mennesker.

7. Innredning av kjellerrum for beboelse skal være forbudt i Nøtterøy haveby.

Bryggerhus, rullebod, strykeværelse o. l. til bruk for beboernes personlige behov kan innres, når de har en høide av minst 2,0 meter, samt tilstrekkelig lys og ventilasjon.

27 mai.

Taket i bryggerhuset skal, når det anbringes i kjelderren, være pusset.

Undtagelse fra bestemmelsen i post 1 kan under særegne omstendigheter tilstedes av bygningskommisjonen, efterat helserådets ordfører er hørt.

8. I strøk med åpen (villamessig) bebyggelse kan lokumer og kreaturstaller ha åpning, dør eller luke mot nabogrunn. Sådanne åpninger kan bygningskommisjon også tilstede mot gate, vei eller offentlig plass i disse strøk.

9. Ingen bygning eller innhegning tillates opført, forsåvidt den ved sitt utseende efter reguleringskommisjonens skjønn vil virke skjemmende for omgivelsene eller vedkommende strøk. Bygninger og innhegninger må alltid holdes i forsvarelig og oppusset stand.

10. Ingen tomt tillates bebygget, medmindre der til samme fører adkomstvei, godkjent av reguleringskommisjonen.

11. Foranstående bestemmelser trer i kraft 1—en—måned, efterat de har opnådd kongelig stadfestelse. De kommer til anvendelse på alle byggeforetagender, som utføres efter deres ikrafttreden, uansett om vedkommende byggeforetagende forinnan måtte være anmeldt.

27 mai.

Kongelig resolusjon

av 27 mai 1921.

I henhold til lov av 31 desember 1920 meddeles stadfestelse som gjeldende inntil videre på Horten bystyres beslutning av 18 april 1921 om forhøielse til det dobbelte av de havneavgifter, som i henhold til havnelovens §§ 16, 28, 29 og 47 hittil har vært opkrevet i Horten.

27 mai.

Kongelig resolusjon

av 27 mai 1921.

I. I medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 med tilleggslov av 14 desember s. å. bemyndiges Forsvarsdepartementet, Handelsdepartementet og Provianteringsdepartementet hver for sig til å kreve avstått til Staten eiendomsrett til eller annen rådighet over fast eiendom, elektrisk kraft, elektriske kraftanlegg med tilhørende ledninger, skib, maskiner, varer og annet løsøre, som anses nødvendig for forsyningen med livsfornødenheter og til oprettholdelse av de for sam-

✓ 1921

fundet nødvendige virksomheter under hel eller delvis ar- 27 mai.
beidsstans.

- II. De bemyndigelser, som ved denne resolusjon er tillagt Forsvarsdepartementet, Handelsdepartementet og Proviante-
ringsdepartementet, kan av hvert av disse departementer
overdras til andre institusjoner eller til enkeltpersoner i
den utstrekning, hvori vedkommende departement finner
sådan overdragelse nødvendig.

Kongelig resolusjon

✓ ✓
27 mai.

av 27 mai.

- I. I medhold av lov av 25 mai 1917 bestemmes, at de ved
kongelig resolusjon av 28 juni 1917, — jfr. også kon-
gelig resolusjon av 21 december s. å, — utferdigede mid-
lertidige innskrenkninger i adgangen til å inn-
føre, forsende, selge og skjenke brennevin og
vin av over 12 vol. pct. alkoholstyrke utvides
til inntil videre for det hele land å kunne omfatte også
vin inneholdende 12 vol. pct. alkohol eller derunder, samt
fruktvin, mjød av hvilkensomhelst alkoholstyrke, og øl, al-
koholsvakt øl dog undtatt.
- II. Forbudet trer i kraft i den utstrekning, på de steder og
til den tid, som Departementet for Sociale Saker bestemmer.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

✓ ✓
28 mai.

av 28 mai,

hvorved i medhold av den i foranstående resolusjon av 27 mai
1921 gitte bemyndigelse bestemmes, at de ved kongelig reso-
lution av 28 juni 1917, jfr. også kongelig resolution av 21
desember s. å. —, bestemte innskrenkninger i adgangen
til å selge, skjenke og forsende innenlands brenne-
vin og vin av over 12 volumprosent alkohol utvi-
des til inntil videre for det hele land å omfatte også vin,
inneholdende 12 volumprosent alkohol eller derunder, samt
fruktvin og mjød av hvilkensomhelst alkoholstyrke.

Forbudet trer i kraft straks.

Rettelse.

I plakat av 20 mai 1921 angående endringer i plakat av 10 desember 1920 angående innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander (inntatt i Lovtid. I. nr. 20 s. 290 flg. står under VI. 4de avsnitt:

Innførsel av ualtet eller utilberedt o. s. v., — skal være: «usaltet» eller o. s. v.

Kongelig resolusjon

Kongelig resolusjon

Kongelig resolusjon

Utgiver: Byråchef Young.

Grendaßl & Søn boktrykkeri. Kristiania.